

HİZMETLERİMİZİ DESTEKLEYİN!*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyo dinleyicileri!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, ihsânı, ikramı, lütfu, dünyada ahirette, her zaman, her yerde iki cihanda üzerinize olsun... Allah hepinizden razı olsun...

SizemukaddesbeldemizMekke-iMükerreme'den hitab ediyorum. Allah'a hamd ü senâlar olsun, burada Türkiye'den gelen hacı kardeşlerle de karşılaşılıyor, görüşüyoruz.

Bugün, benim konuşmayı verdiğim şu saatlerde, hac aylarının en önemlisi olan Zilhicce ayının biri oluyor. Cuma günü de ikisi oluyor. Bu durumda, eğer Suudlular takvimlerinde yazanı te'yid ederlerse, ilân ederlerse, o zaman hacıların Arafat'a çıkışları cumaya rastlayacak.

Arafat'a çıkışın, Arafat'taki vakfenin, yâni akşam ezanına kadar orada durulup dua edilmiş cumaya rastlaması durumunda; hem cuma hem Arafe günü cem olmuş oluyor, birleşmiş oluyor. Çok büyük sevap var. Başka haclardan yetmiş kat daha sevaplı diye sahih kitaplarda, ilmihal kitaplarında müjde var. Allah gelen kardeşlerimize böyle olmasını nasîb eylesin, muvaffak eylesin diye dua ediyoruz.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Yâni, takvimde böyle ama Suudlular da ilân edince o zaman tam rahatlayacağız. Nice nice haclara da siz kardeşlerimizin gelip, böyle yetmiş kat sevaplı, bazı rivayetlerde *hacc-ı ekber* de denilen böyle hacları yapmayı, Allah siz dinleyici kardeşlerime nasîb eylesin diye, içten dualar ediyorum. Allah cümlemize nice nice makbul, mebrûr haclar, umreler nasîb eylesin...

a. Zilhicce'nin İlk On Günü

Şimdi Zilhicce'nin biri olduğuna göre, Zilhicce'nin dokuzu hacıların Arafat'a çıkacakları gün; onu da Kurban Bayramı.

Araplar *ıydü'l-adhâ* diyorlar; *adhâ* da Arapça'da kurban demek. Yâni, kurbanların kesildiği bayram demek oluyor. Çok şerefli, çok kıymetli, çok mübarek, çok önemli günler bu günler. Burada ilkönce bu günlerin fazîleti ile ilgili bir hadis-i şerif okumak istiyorum. İbn-i Abbas RA'dan merfûan İmam Buhârî rivâyet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹

¹ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.329, no:926; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.741, no:2438; Tirmizî, *Sünen*, c.III, s.130, no:757; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.550, no:1727; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.224, no:1968; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.41, no:1773; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.IV, s.273, no:2865; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.II, s.30, no:324; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.342, no:2631; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XII, s.48, no:12436; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.IV, s.376, no:8121; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.IV, s.228, no:19540; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.IV, s.299; Hatîb- i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IV, s.225, no:1930; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXV, s.358; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.49, no:6157; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.291; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.566, no:35188; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIX, s.135, no:20397, 20398.

مَا مِنْ أَيَّامٍ أَلْعَمَلُ الصَّالِحِ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ فِيهِنَّ
مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ يَعْنِي عَشْرَ ذِي الْحِجَّةِ قَالُوا وَلَا
الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْجِعْ

مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ

(بخ. د. ت. ه. عن ابن عباس)

(Mâ min eyyâmin el-amelü's-sâlihu ehabbü
ila'llâhi fîhinne min hâzihi'l-eyyâm, ya'nî aşra
zi'l-hicceh. Kâlû: Ve le'l-cihâdü fî sebîli'llâh?
Kâle: Ve le'l-cihâdü fî sebîli'llâh, illâ racülün
harace bi- nefsihî ve mâlihî, sümme lem yerci'
min zâlike bi-şey'.) Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ
kâl, ev kemâ kâl.

İbn-i Abbas RA duymuş, nakletmiş; merfûan
ondan naklediliyor hadis-i şerif. Bunun mânâsını
önce müjdeli olarak size bildireyim. Başlamış
olan bu önümüzdeki on günün, şu andan
itibaren Kurban'a kadar olan zamanın önemini
kardeşlerim bilsin, önceden uyanık olsunlar;
tedbir de alırlar, ibadeti de ona göre yaparlar
diye, bu konuşmamda hatırlatmayı özellikle
istedim.

Okuduğum ibârenin mânâsı şöyle: Peygamber
SAS Efendimiz, Zilhicce'nin ilk on gününe işaret
ederek buyurmuş ki:

“—Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne, esnasında amel-i sâlih yapılan günlerin içinde, yapılan ibadetlerin bu on günden daha sevimli, sevgili olduğu başka günler yoktur.” buyurmuş.

Neden?.. Bu günler, Zilhicce’nin on günü, hacıların hacca geldiği, İslâm’ın beş ana direğinden, rüknünden, erkânından, esasından, temelinden biri olan, uluslararası bir ibadet olan, dünya çapında bir ibadet olan, cihanşümul bir ibadet olan haccın yapılma günleri... İnsanların, dünyanın en mukaddes beldesi olan Harem mıntıkasına, Mekke ve civarına geldikleri günler oluyor.

Tabii, dünyanın her yeri için de bu zaman, en kıymetli zaman oluyor. Ve bu günlerin içinde yapılan sâlih ameller, işler, ibadetler Allah’a çok sevgili oluyor.

O halde demek ki, bu konuşmayı duyduğunuz andan itibaren, ne gibi a’mâl-i sâliha, sevaplı işler yapabilirim diye düşüneceksiniz. Bugünlerin sevabından âzamî derecede sevap kazanmak için elinizden geleni yapacaksınız.

“—Salih ameller neler olabilir?..”

Bir kere oruçlar çok sevaplıdır. Ama hacılar için değil; çünkü hacılar hac vazifesi yapacaklar, yorulmasınlar diye onlar için o gün oruç tutmak doğru değil, mekruh...

Fakat hacı olmayan, başka diyarlarda olan, hacca gelmemiş olan müslümanlar için çok önemli bir oruç tutma günü, Arafe günüdür.

Kurban bayramından bir gün önce...²

مَنْ صَامَ يَوْمَ عَرَفَةَ غُفِرَ لَهُ سَنَةٌ أَمَامَهُ وَسَنَةٌ خَلْفَهُ

(ه. طب. عن قتادة؛ عبد بن حميد، كر. عن أبي سعيد)

(*Men sàme yevme arafete gufira lehû senetün emâmehû, ve senetün halfehû*) “Kim Arafe günü oruç tutarsa, gelecek senesinin günahları affolur ve geçmiş senesinin günahları da affolur.” diye bildiriyor Peygamber Efendimiz.

Biliyorsunuz insanlar günahı işlemedikçe sorumlu olmuyorlar. Yâni kafasında böyle bir günahı işleme niyeti olursa, sırf ondan dolayı Allah ceza yazmıyor. İşlemediği bir işlemden dolayı, fiilden dolayı, eylemden dolayı, henüz yapmadığı bir şeyden dolayı ceza vermiyor. Ama, dikkat ederseniz, Peygamber Efendimiz gelecek yılın günahları da affolacak buyuruyor. Arafe günü oruç tutmanın o kadar sevabı var ki, bir geçmiş senenin günahları affoluyor, bir de gelecek senenin günahları affoluyor.

² İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.551, no:1731; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XIX, s.4, no:6; Katâde ibn-i Nu'man RA'dan.

Abd ibn-i Humeyd, c.I, s.299, no:967; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXXIII, s.230; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Hacer, *el-Emâlî*, c.I, s.141; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan. Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VI, s.179, no:5923; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.460, no:7548; İbn-i Ebî Şeybe, *Musanef*, c.I, s.112, no:105; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.170, no:464; Taberî, *Tehzîbü'l-Âsâr*, c.II, s.38, no:847; Sehl ibn-i Sa'd RA'dan.

Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.300, no:8259; Ebû Katâde RA'dan. *Mecmau'z-Zevâid*, c.III, s.436, no:5142; *Kenzü'l-Ummâl*, c.V, s.115, no:12086; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XX, s.467, no:22634; RE. 426/1

Ben bunu sene içinde yeri geldikçe arkadaşlarıma hatırlattım. “Arafe günü oruç tutmayı defterlerinize yazın!” diye Avustralya’da Almanya’da, Türkiye’de söylemişim. Şimdi de tam zamanı geldi, o günler yaklaştı diye söylüyorum. Arafe günü oruç tutmak çok sevap...

Tabii, bu Zilhicce’nin on günü a’mâl-i sâlihayı işlemek de çok sevap olduğu için, hem bu günleri oruçlu geçirebilirsiniz, çok sevabı oruç tutarak kazanırsınız; bir...

Nafile namazlar kılabilirsiniz. Nafile namaz ne demek?.. Türkiye’de nafilenin bir ters kullanımı var; nafile uğraşmak, boş yere uğraşmak mânâsına geliyor ama, nafile ibadet demek o demek değil! Nafile ibadet; farzdan ayrı olan, fazilet babından, sevap kazanılmasına sebep olacak ibadetler demek. Bunu müslümanlar bilir de, bilmeyenler nafile sözünü yanlış anlamasınlar.

Farz olmayan oruçlar, namazlar... Bunların çok sevapları var. Meselâ, her zaman söylüyorum; sabah namazından sonra işrak vaktine kadar camide oturup, Kur’an okuyup, zikredip, kalkıp iki rekât namaz kılsa ne oluyor?.. Bir hac ve umre sevabı kazanıyor.

Tirmizî’nin Enes ibn-i Mâlik RA’dan rivayet ettiğine göre, SAS Efendimiz şöyle buyurmuşlar:³

³ Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.481, no:586; Begavî, *Şerhü’s-Sünneh*, c.II, s.9; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.VII, s.808, no:21508; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XX, s.496, no:22727.

مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى
تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ
حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ

(ت. حسن عن انس)

RE. 426/14 (*Men salle'l-fecre fî cemâatin*)
“Kim sabah namazını cemaatle camide kılsa,
(*sümme kaade yezkuru'llàhe hattâ tatlua'ş-*
şems) sonra Allah'ı zikrederek zamanını
değerlendirmek sûretiyle, güneş doğup kerahat
vakti çıkıncaya kadar oturursa... (*Sümme*
sallâ rek'ateyn) “Kerahat vakti geçtikten
sonra, kalkıp iki rekat namaz kılsa; (*kânet*
lehû keecri hàcetin ve umretin tâmmetin,
tâmmetin, tâmmeh) böyle oturmak, bu ibadeti
yapmak, ona o gün tam bir hac ve umre yapmış
gibi sevap kazandırır; tam bir hac ve umre
yapmış gibi, tam bir hac ve umre yapmış gibi...”
buyurmuşlar.

Hacca gelemeyenler, alın işte buyurun, sevap...
Bizim Hocamız'ın camisi İskenderpaşa'da hep
bunu kendisi yaptırırdı, adet oldu. İhvânımız da
dünyanın, Türkiye'nin her yerine dağıldılar, o
adet oralarda da canlandı, sünnet canlandı.

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ

شَهِيدٍ

(الديلمي، وابن حجر، عد. عن ابن عباس)

(*Men temesseke bi-sünnetî inde fesâdi ümmetî, felehû ecru mieti şehîd*) “Ümmetimin fesadı zamanında benim sünnetime sarılan, onu ihyâ eden kişilere yüz şehid sevabı var!” diye Peygamber Efendimiz buyuruyor.⁴

Hocamız’ın bir de oradan, ne kadar sevaplar aldığını düşünün!.. Avustralya’da işrak vaktine kadar bekleniyor, o işrak namazı kılınıyor. Sünnet çünkü bu, SAS Efendimiz tavsiye etmiş; ama unutulmuş. Hocamız canlandırdı, hatırlatmış oldu.

Türkiye’de ben, Hocamız’dan önce başka yerlerde böyle sabah namazından sonra camide durup da, işrak vaktine kadar zikir, dua, ibadet, Kur’an okunmasını hiç görmedim. Hocamız’da bunu gördükten sonra bir tek yerde gördüm, Urfa’nın Dergâh Camii’nde gördüm. Orada da baktım okudukları evrad bizim evradın aynısı; demek ki gene bizim silsilemize mensub kimselerin bir uygulaması...

Zâten Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî Efendimiz Urfa’ya gelmiş. Hattâ torunu orada hastalanmış, vefat etmiş, Urfa Ulu Camii’nin avlusuna gömülmüş. Yâni oraları bizim diyarlar... Zaten Güneydoğu Anadolu, Nakşibendistan... Ben

⁴ Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.IV, s.198, no:6608; İbn-i Hacer, *Lisânü’l- Mîzan*, c.II, s.246, no:1033; İbn-i Adiy, *Kâmil fî’ d-Duafâ*, c.II, s.327; Beyhakî, *Zühdü’l-Kebîr*, c.I, s.221, no:217; Ebû Abdullah ed-Dekkak, *Meclis fî Ru’yetu’llah*, c.I, s.218, no:503; Abdullah ibn-i Abbas RA’dan.

Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.VIII, s.200; İbn-i Fâris RA’dan. Münzirî, *Tergîb ve Terhib*, c.I, s.41, no:65.

bunu böyle diyorum, bir iki kişiden de duydum; yâni yayılmış bu tabir... Orası Nakşibendistan... El-hamdü lillâh, her dağda bir mübarek velînin türbesi var. İşte bu falanca, bu filânca diye oraları gezdiğimiz zaman ne kadar hoşumuza gitmişti.

İşrak namazı sevap... Sabahla öğlenin arasında, dokuzda/onda/on birde dört rekât veya daha fazla kılınan *duhâ namazı* sevap... Akşam namazının arkasından kılınan *evvâbin namazı* sevap... Gece yatarken abdest alıp, namaz kılıp, abdestli yatmak sevap... Gece kalkıp *teheccüd namazı* kılmak sevap...

Demek ki bu on günde, gündüzleri oruç tuttuktan sonra bu namazlara devam edilebilir. Kur'an okunur, zikir yapılır, tesbihler çekilir... Çeşitli sevaplı tesbihler var, Peygamber Efendimiz tavsiye etmiş.

Peygamber Efendimiz dervişlerin sultanı, dervişliğin sultanı... Şeyhlerin sultanı... Nice nice zikirler tavsiye etmiş:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

“Sübhàna’llàhi ve bi-hamdihî, sübhàna’llàhi’l-azîm, ve bi- hamdihî estağfiru’llàh.” demek, salât ü selâm getirmek;

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Sübhàna’llàhi, ve’l-hamdü li’llâhi, ve lâ ilâhe illa’llàhu, va’llàhu ekber; ve lâ havle, ve lâ kuvvete illâ bi’llâhi’l-aliyyi’l- azîm.” demek;

“Lâ ilâhe illa’llàh” demek, “Allah” demek, “Hasbüna’llàh” demek ve sâir güzel kelimât-ı tayyibâtı söylemek, zikretmek... Kur’an okumak, hatim indirmek, Ramazan’daki gibi gayretlenmek çok iyi...

“—Başka?..”

Kesenin ağzını açıp hayır hasenât yapmak çok iyi...

b. Kesenin Ağzını Açın!

Şimdi arkadaşlarımızla konuşuyoruz, yöneticilerle konuşuyoruz, vakıflarımızın sorumlularıyla konuşuyoruz:

“—Hocam sıkılıyoruz, hizmetleri götürmekte mâlî bakımdan zorlanıyoruz.” diyorlar. “Can havliyle, var gücümüzle destekliyoruz ama, onları desteklerken biz de sarsılıyoruz, öteki müesseselerimiz de sarsılıyor.” diyorlar.

Çok güzel müesseseler kurmuşuz, Allah’a hamdü senâlar olsun... Televizyonlar, radyolar, gazeteler, dergiler, kitaplar, hayır müesseseleri... Bunların devam ettirilmesi de sevap... Bunların devam ettirilmesi için, hayır

yapmak isteyen kardeşlerimiz kesenin ağzını açacaklar, bunları destekleyecekler

Bu gazete, burca dikilmiş, dalgalanan bir tevhid bayrağı... Bu gazete kapanmayacak! Bu radyo devam edecek!... Bu televizyon devam edecek...

Tabii televizyonun yayını çok zor ve çok masraflı yayın... Güzel görüntü olması için yeni aletler ister, devamlı masraf ister. Güzel güzel görüntülerin hazırlanması için, filmlerin çekilmesi için çok masraflar ister.

İnşâallah ben böyle çeşitli aletler alıp, gezdiğim yerlerden böyle çekimler yapıp göndermek istiyorum ama, ben bunu göndermek isterken, o müesseseler çökerse; kurduğumuz müesseseler bakımsızlıktan çökerse, çok üzülürüm!

Geçen gün buradaki arkadaşlara, “Canım çok sıkılıyor.” dedim; çünkü haberleri aldım. Arkadaşlarımız bir hizmeti götürmekte mâlî bakımdan zorlanıyorlar. Yoksa aşk ile, şevk ile, sevgi ile yapıyorlar da...

Tabii dünyada her işin yürümesi, yapılması önce imanla olur. İman olduktan ve hayırlı işlerin doğru kararlaştırılmasından sonra da, onların yapılması için para lâzım! Her şeyin yapılmasında ana iş, finans; yâni onun mâlî tarafının çözümlenmesi, halledilmesi, sağlanması lâzım!

Bugünlerde hayır yapmak çok sevaplı...

O halde zengin kardeşlerimizden, varlıklı kardeşlerimizden, hayra niyetli olan kardeşlerimizden rica ediyorum, vakıflarımızı ve camiamızın kurmuş olduğu hayır müesseselerimizi desteklesinler!..

Bu müesseseleri hayır yapsın, yayın yapsın; ilim irfan yayılsın, herkes gerçekleri öğrensin diye yapıyoruz. Dergilerimiz birkaç aydır tehire uğradı, çıkmadı; inşâallah onlar da çıkacak. Onların çıkması için; gazetenin kapanmaması, tirajının artması için, yarıştaki gazetelerden geri kalmaması için, onları geçmesi için; radyomuzun, televizyonumuzun en çok dinlenmesi, izlenmesi için desteklenmesi lâzım!

Radyomuz çok başarılı el-hamdü lillâh... Televizyonumuz birkere bölgesel; maddî imkânsızlıklar vs. nedeniyle ulusal olamadık. Onların güzel bir hizmet olması için işte imkânlar, işte hayırlı çalışmalar...

Demek ki kesenin ağzını açarak, fukaraya yardım ederek, hayır müesseselerimizi, hizmet müesseselerimizi destekleyerek; muhtaçlara yardım ederek, açları doyurarak, yoksulları kollayarak, çıplakları giydirerek sevaplar yapılabilir. Sevapların pek çok çeşitleri var.

Allah-u Teâlâ Hazretleri işte böylece bu on günde yapılan ibadetleri, hayırlı amelleri çok seviyor. Hani Ramazan'da herkes gayrete geliyor. İşte o Ramazan'dı, bu da Kurban... Yâni bu Kurban'ın evvelindeki bu on gün de aynı aşk

ile, şevk ile, canlı ibadetlerin vesilesi olmalı!..

Tabii bu Kur'an-ı Kerim'de de var, bu on gün... Ve'l-fecri Sûresi'nde buyruluyor ki, *bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

(الفجر ۱-۲)

(*Ve'l-fecri ve leyâlin aşrin. Ve'ş-şef'i. Ve'l-vetri*) [Fecre, tan yerinin ağarmasına and olsun; on geceye and olsun; hem çifte, hem teke and olsun.] (Fecr, 89/1-3)

Câbir RA'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:⁵

إِنَّ الْعَشْرَ عَشْرُ الْأَضْحَى وَالْوَتْرُ يَوْمُ عَرَفَةَ وَالشَّفْعُ

يَوْمُ النَّحْرِ

(حم. عن جابر)

(*Inne'l-aşra aşru'l-adhà*) “Buradaki on günden murat Kurban Bayramı'nın evvelindeki, Zilhicce'nin bu Kurban'a kadar olan ongünüdür.” diye beyân etmiş. (*Ve'l-vitrü yevmu arafe*) “Tek gün denilen Arafe günüdür. (*Ve'ş-şef'u yevmü'n-*

⁵ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.327, no:14551; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.II, s.14, no:2944; Câmiü'l-Ehâdîs, c.VII, s.401, no:6559.

nahr) Çift sözüyle de kastedilen Kurban Bayramı, yâni Arafe'den sonraki gündür.” diye hadis-i şerif var. Sahih hadis-i şerif.

Buralardan belli oluyor ki, bu on gün Kur'an-ı Kerim'le de, hadis-i şerifle de önemine işaret edilmiş bir gün. Ben de size önemini anlattım. Bu günlerde yapacağınız sâlih amelleri arttırın ve gayrete gelin, çok güzel hizmetler yapın! Burçlara diktiğimiz bayraklar dalgalansın. Ulubatlı Hasanlar şehid olunca, bayraklar aşağı düşmesin; bir başkası gelsin, o tutsun, dalgalanmaya devam etsin! Burçlar fethedilsin, Kostantıniyeler fethedilsin!..

Kostantin'in şehri Kostantinopolis'ti. Kostantin'in şehri ne olmuş? *İ slâmpolis-İslâmbul-İstanbul* olmuş sonradan, İslâm şehri olmuş. Onun için bu işi bilenler, mahiyetini bilenler İstanbul kelimesini kullanmak istemiyorlar da, yerine “Kostantinopol” diyorlar, Kostantin şehri... Kostantin şehri idi, cennetmekân Fatih Sultan Muhammed Han Hazretleri, Peygamber SAS Efendimiz'in müjdelediği ordunun başkanı, Peygamber Efendimiz'in müjdelediği genç komutan, Allah'ın izni ve lütfu ve yardımıyla oraya İslâm'ı getirdi, o şehir İslâmbol, İstanbul oldu.

Ben küçükken, “İslâmbol” derlerdi bizim yaşlılarımız. İstanbul'u galat söylüyorlar sanırdım. Yâni, İstanbul'u doğru telâffuz etmesini bilmiyorlar sanırdım. Şimdi işin esrarını öğrendim. Aslı İslâmbol, İslâm şehri demek. Oradaki *bol*, şehir demek; işte Bolu

şehri var, Safranbolu var, İnebolu var, Hayrabolu var... *İslâmbol* ne demek?.. İslâm şehri demek... Kostantin devleti iken, Kostantinopol iken, İslâmbol yapmış Fatih Sultan Mehmed. Bu hatırayı unutmamak lâzım, bilmek lâzım, değerini anlamak lâzım!..

Tarihten kopan bir insan, hafızasını kaybetmiş, hastalanmış, Mecnun olmuş bir insan gibidir. Hafızasını, tarihini kaybetmiş olan bir millet böyle bir insan gibidir. Tarihimizi unutmayacağız, bileceğiz:

“—Cennet-mekân Fatih şöyle demişti. Muhteşem Süleyman Kânûnî şöyle demişti. Abdülhamid Han böyle demişti. Orhan Gâzi şöyle yapmıştı. Osman Gâzi, oğlu Orhan’a şöyle vasiyet etmişti...’ diye her şeyi su gibi bileceğiz.

Allah razı olsun. bizim Ekmeleddin İhsan kardeşimiz, profesör doktor, vakfın başındaki sorumlusu, Allah yardımcısı olsun; bir kitap neşrettiler. Osmanlı Devleti’yle ilgili iki ciltlik kitap; kütüphânemde, karşımda... Ne güzel!

Araplardan bir zât-ı muhterem Osmanlılarla ilgili bir kitap yazdı, dedi ki:

“—Kendisi iftiraya uğramış olan bir aziz devlet, Osmanlı devleti. (*El-müfterâ aleyhâ*) Kendisine iftira edilmiş, iftira atılmış, yalan yanlış yere karalanmış. Aslında asâletli, güzel duygularla çalışmış, mübarek, mübeccel bir devlet.” diye Araplar yazıyorlar.

Bir seferinde, ben bir bakanla karşılaştım uçakta.

“—Ben çok merak ediyorum, bu Osmanlıları; onlarla ilgili doğru düzgün bir kitap tavsiye edebilir misiniz?” dedi bana Arap bakan.

Arapça kitap istiyor. Ben de bazı tavsiyelerde bulunmuştum.

Yâni ecdâdımızı, tarihimizi, mâzimizi, mefâhirimizi, ecdadımızın kıymetli işlerini, kıymetli fikirlerini unutmayacağız, biz devam ettireceğiz. Başkası devam ettiremez, biz aşılacağız. Cihana İslâm'ı biz götüreceğiz. Onun için çocuklarımıza Fatih ismini veriyoruz, onun için çocuklarımıza mücâhid ismini veriyoruz; Allah yolunda hizmet etsinler diye... Bunları unutmayalım!

Evet, bayraklar aşağıya düşmesin, sahipsiz kalmasın! Kurulan müesseselerin kurulması bir hizmettir, güzeldir; devam ettirilmesi de o kadar önemlidir. Devam etmeyen müesseseler çöktü mü yazık oluyor.

Bu on günde sâlih amellere dikkat edeceğiz. Oradan herhangi bir güzel müessesenin kapatıldığı haberini duymayacağım! Ricâ ediyorum, ikaz ediyorum!.. Allah yardımcı olsun...

c. İman, Cihad ve Hac

Gelelim bugünkü konuşmamızda ikinci bir hadis-i şerife. Ebû Hüreyre RA'dan rivayet edildiğine göre... Buhârî ve Müslim'in sahih kitaplarında var. Şimdi bizim Türkiye'de merak

oldu, hadis söylediğin zaman mutmain olmuyor karşıdaki gençler; diyorlar ki:

“–Kaynağı ne?”

Tamam, kaynağı Buhârî ve Müslim... Ebû Hüreyre RA’dan rivayet etmişler ki:⁶

سُئِلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ
أَفْضَلُ قَالَ إِيْمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا قَالَ
الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا قَالَ حَجٌّ مُبْرُورٌ
(خ.م. عن أبي هريرة)

(Süile rasûlü’llâh salla’llâhu aleyhi ve sellem: Eyyü’l-ameli efdalü?) Peygamber Efendimiz’den soruldu:

“–Yâ Rasûlallah, amellerin, ibadetlerin en faziletlisi hangisidir?”

“Bu on günde en faziletli işleri yapmak, başka günlerde, başka aylarda yapılandan daha sevaplıdır.” diye de hadisi okuduk ya ilkönce... Şimdi burada gene, “Amellerin hangisi en faziletlidir, efdaldır?” diye soruldu Peygamber Efendimiz’e diyor, Ebû Hüreyre RA... (Kàle) Peygamber Efendimiz SAS buyurdu ki:

⁶ Buhârî, Sahîh, c.I, s.18, no:26; Müslim, Sahîh, c.I, s.88, no:83; Tirmizî, Sünen, c.IV, s.185, no:1658; Ahmed ibn-i Hanbel, Müsned, c.II, s.287, no:7850; Dârimî, Sünen, c.II, s.264, no:2393; İbn-i Hibbân, Sahîh, c.X, s.458, no:4598; İbn-i Ebî Şeybe, Musannef, c.IV, s.207, no:19352; Beyhakî, Sünenü’l-Kübrâ, c.IX, s.157, no:18264; Ebû Hüreyre RA’dan.

(*Îmânün bi'llâhi ve rasûlihî.*) “Allah’a ve onun elçisine –yâni Peygamber Efendimiz’in kendisine– imandır.” En önemli iş odur, en önemli eylem odur, en önemli vazife odur. Allah’a kul olacak, Allah’ın varlığını birliğini bilecek. Peygamber Efendimiz’in onun gönderdiği mübarek bir insan olduğunu; peygamberlerin sonuncusu ama, serveri olduğunu; insan neslinin, Benî Ademin seyyidi olduğunu bilecek; gelecek, bağlanacak Peygamber Efendimiz’e...

Bağlananlar ne güzel, rüyâlarında tatlı tatlı görüyorlar; Peygamber Efendimiz’in güzel güzel iltifatlarına nâil oluyorlar. Memnun oluyorum. mektup yazıyor kız, üniversiteli... “Hocam rüyamda Peygamber SAS Efendimiz’i gördüm.” diyor. Seviniyorum, bak ne kadar güzel; genç yaşta o mazhariyete eriyorlar.

Ama ilk iş, Allah’ın varlığını bilmek, Rasûlullah’ın onun peygamberi olduğunu bilmek ve bağlanmaktır.

“–Ne olacak Allah’ın varlığını bilince?..” Allah’a itaat edecek, kulluğu güzel yapacak.

“–Rasûlün varlığını bilince ne olacak?..”

Onun sünnetine uyacak. Ona indirilmiş Kur’an’ı tanıyacak, Kur’an’ı öğrenecek, Allah’ın ahkâmını öğrenecek ve Rasûlullah’ın o ahkâmı nasıl uyguladığını anlayacak, öğrenecek. Rasûlullah’ın yolunda yürüyecek. Sünnet-i seniyye çizgisinde yürüyünce, tüm münafıklar, deccal, şeytan, fâsık, fâcir, zalim... kimse öyle bir müslümana zarar veremez.

Sünnete sarılan müslüman kurtulur. Sünnetten ayrılan müslüman, fitnelerin, felâketlerin, aldatmacaların karşısında yıkılır, kaybolur, mahvolur. Onun için, sünnet-i seniyyeye sarılacak. Öyle diyor Peygamber Efendimiz, bakın:

“—Allah’a inanmak ve Rasûlüne inanmak...”

İkisi ayrılmaz birbirinden. Çünkü Allah’ın emirlerini bize bildiren, onun elçisi olan Muhammed-i Mustafâ... İkisi beraber tabii... Allah onu göndermiş, ona tam tâbî olacağız.

(*Kîle: Sümmе mâ zâ?*) “Sonra, bundan sonraki sırada hangisi var? Bundan sonraki hangisidir yâ Rasûlallah?” diye sordular.

Tamam, birincisi Allah’a inanmak, Rasûlüllah’a inanmak.... Şimdi bazıları Türkiye’de var, Avrupa’da var, Amerika’da var, karşılaşıyoruz;

“—Ben Allah’a inanıyorum!” diyor.

Güzel... *Teist* yâni; *ateist* değil, tanrı tanımaz değil. Normal- anormal, *teist-ateist*; a olumsuzluk takısı oluyor. *Ateist*, tanrı tanımaz, tanrıyı inkâr eden, münkir, tanrının varlığını inkâr eden değil; *teist*... Ama yetmez.

“—Tanrı tanırsın ama, senin tanıdığın tanrıyı bir tarif et bakalım!” diyorsun.

Konuştuğu zaman, bakıyorsun çok yanlış. Doğrusunu nereden öğreneceğiz?.. Rasûlüllah Muhammed-i Mustafâ Efendimiz’den öğreneceğimiz için, önce (*imânün bi’llâhi ve rasûlihî*) diyor. Çünkü başka türlü, tanrı

deyince her birisi bir başka şeye tapınır. Öteki dinlerin mensubları da putları yapıp karşısında tapınmıyorlar mı?.. Eskiden beri, tarih boyunca böyle olmamış mı?..

Onun için, önce Allah'a ve Rasûlüne iman...
Sonra, "Bundan sonra nedir?" diye soruldu
Peygamber Efendimiz'e. (Kâle) Buyurdu ki:
(*El-cihâdü fî sebîli'llâh.*) "Allah yolunda cihad
etmektir."

Tabii cihad deyince, ilkönce aklımıza savaş geliyor. Elimize kılıcı alacağız veya silâhı; çağa göre, devre göre silâhlar değişiyor. Onunla düşmanla çarpışacağız. Tamam ama, bu devrin silâhları nedir?..

Bu devrin silahlarından bir tanesi televizyondur. Onun için, bir ülkeyi istilâ etmek isteyenler, önce medya dedikleri basın yayınına hakim olmak istiyor. Televizyon silahtır. Bakıyorsun, hep düşmanlar heveslenmiş, almış. Bir ülkenin basınına hakim olmak, halkı şaşkırtmak istiyorlar.

Radyo bir silâhtır. Hem korunmakta silahtır, hem düşmanın seni yıkmak istemesinde silahtır. Yâni, sen de korunmak için, o silâha sahip olacaksın!..

Mektep, üniversite silahtır. Türkiye'ye kasedenler, Ortadoğu'ya kasedenler ilkönce üniversite kurdular buralarda...

Kendi üniversitelerini kurdular, kendi adamlarını orada yetiştirdiler; sonra isyan çıkarttılar devletimizde...

Orada yetiştirdikleri insanlarla devletimizi parçaladılar. Demek ki üniversite silâhmış, tarihte gördük. O halde biz de onlara sahip olacağız.

Mektepler silahtır. Fransızlar, Galatasaray Sultânîsi'ni kurmuş. Avusturya, Avusturya Lisesini kurmuş. Fransızlar, Dam de Siyon'u kurmuş. Amerikalılar, Amerikan Kolejini kurmuş... Herkes bir çalışma yapıyor, yetiştirmek istiyor, kendi fikirlerini aşlamak istiyor. Ya da kendi fikrinden olan insanlar, öteki fikirleri alıp da bizden kopmasınlar diye, onları korumak istiyor olabilir.

O halde, demek ki, zamanın silâhları bunlar... Gazete silahtır, mecmua silahtır, kitap silahtır, fikir silâhtır, akıl silahtır, mantık silahtır, ilim irfan silahtır... Cahillik silâhsızlıktır. Bunlara sahip olmamak, düşmanın karşısında çırıl-çıplak, elleri havaya kaldırıp esir olmak demektir. Onun için o cihadın her yönünü bileceğiz.

Biliyorsunuz ki cihadın çeşitleri var. İnsanın nefsiyle uğraşması da cihad, hem de en büyük cihad...

Sonra her yerde hak sözü söylemek de cihad:⁷

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

د. ه. عن أبي سعيد؛ حم. ه. طب. عن أي أمامة؛ ن. عن سمرة؛ حم. ن. هب. ض. عن طارق
مرسال

RE. 76/11 (*Efdalü'l-cihâdi kelimetü hakkun inde sultânin câir*) “Cevr edici, zâlim hükümdarın yanında hak sözü söylemek, cihadın en üstünüdür.” Çünkü herkes korkuyor, çekiniyor; ama o korkmuyor, Allah rızası için hakkı söylüyor.

“—Öyle değil efendim, doğrusu budur. Yanlış yapıyorsunuz, yanlış yapmayın! Sonra hem kendiniz hem toplum zarar görür, devlet zarar görür, millet zarar görür.” diyor.

⁷ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.527, no:4344; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.471, no:2174; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1329, no:4011; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.19, no:11159; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.551, no:8543; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.352, no:1101; *Hâmidî, Müsned*, c.2, s.331, no:752; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.247, no:1286; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.358, no:1448; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXIII, s.305; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1330, no:4012; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.282, no:8081; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.166, no:1596; Beyhakî, *Şuabü'l-İlman*, c.VI, s.93, no:7581; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.248, no:1288; İbnü'lCa'd, *Müsned*, c.I, s.480, no:3326; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.V, s.176; Rûyânî, *Müsned*, c.III, s.337, no:1161; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.370; Ebû Ümâme RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VII, s.161, no:4209; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.314, no:18850; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.435, no:7834; Ziyâü'l-Makdîsî, *elEhâdîsü'l-Muhtâre*, c.III, s.230, no:123; ed-Dûlâbî, *el-Künâ ve'l-Esmâ'*, c.I, s.238, no:427; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIV, s.421, no:2939; Târık ibn-i Şihab Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.64, no:5511 ve c.XV, s.923, no:43588; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.172, no:457; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.198, no:3981.

Cihadın bir çeşidinin de böyle, yanlış yapanları ikaz olduğunu, hem de en faziletli cihad olduğunu hadis-i şeriflerden öğreniyoruz.

Demek ki bu günlerde, amellerin en faziletlielerini yapmağa çalışacağız. Bu hadis-i şerif de çok denk geldi şimdi. Birincisi Allah'a ve onun Rasûlüne iman, ikincisi Allah yolunda cihad... (*Kîle: Sümme mâ zâ?*) "Bundan sonra ne gelir yâ Rasûlallah?" diye yine sordular.

(*Kâle: Haccün mebrûrün*) "Usûlüne uygun, güzel bir şekilde yapılmış olan haccdır." diye, Peygamber Efendimiz haccın da çok büyük bir şey olduğunu buyurdu.

Tabii hacca herkes gelemiyor. Türkiye'de şartlar var, hattâ kur'a var... Arabistan'dan sınırlamalar var, vize var... Sonra insanın kişisel olarak sıhhati uygun olmayabilir, parası olmayabilir. Çeşitli başka mânîler olabiliyor. Herkes haccedemiyor, her hacceden de hacc-ı mebrûr yapamıyor.

O da en sevaplı işmiş. Allah hacca gelen kardeşlerimizi uyanık müslümanlar eylesin, haccını güzel yapmağa muvaffak eylesin...

Mebrur bir hac yapıp, cenneti kazanmayı nasîb eylesin...

Çünkü:⁸

الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ

(خ.م.ت.ن.ه.ح.م.عن أبي هريرة؛ حم. طس. هب. عن جابر)

(*El-haccü'l-mebrûru leyse lehû cezâün ille'l-cenneh*) “Hacc-ı mebrur yaptı mı mükâfatı cennet, başka bir şey değil.” buyrulmuş. O mükâfatı kazanıyor. Haccı mebrur yapanın mükâfatı o kadar büyük. Bu hususta pek çok hadis-i şerifler var.

⁸ Buhârî, *Sahîh*, c.II, s.629, no:1683; Müslim, *Sahîh*, c.VII, s.71, no:2403; Tirmizî, *Sünen*, c.III, s.272, no:933; Neseî, *Sünen*, c.V, s.115, no:2629; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.964, no:2888; İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.346, no:767; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.246, no:7348; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.IV, s.131, no:2513; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.IX, s.9, no:3696; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.I, s.278, no:905; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XII, s.11, no:6657; Abdü'r-Rezzak, *Musanef*, c.V, s.4, no:8799; İbn-i Ebî Şeybe, *Musanef*, c.III, s.120, no:12639; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.471, no:4091; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.343, no:8506; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.322, no:3608; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.III, s.317; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.477, no:8956; Hamîdî, *Müsned*, c.II, s.439, no:1002; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.318, no:2425; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.I, s.132, no:399; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IX, s.61; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.223; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIII, s.384; Ukaylî, *Duafâ*, c.II, s.124; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.309, no:630; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.147, no:2753; Ebû Hüreyre RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.325, no:14522; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.203, no:8405; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.480, no:4119; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.135; Ukaylî, *Duafâ*, c.I, s.141, no:173; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.4, no:11785, 11834, 12293-12295; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XII, s.164, no:11687, 11688 ve c.XIV, s.369, no:14515; RE. 201/8.

Şu sırada ben bu konuşmayı yaparken, ezan da okundu. Onun için, bu kadarla bugünkü sohbetimi tamamlamak istiyorum. Bu Zilhicce'nin on gününü, Kurban'a kadarki günleri, en güzel şekilde çalışmalarla değerlendirmenizi diliyorum. Allah-u Teâlâ Hazretleri büyük sevaplar kazandırırın...

Bir de müjde bekliyorum ki, müesseselerimizin bütün müşkilatları hallolmuş ve inşâallah müesseselerimiz düze çıkmış, iyi hizmet yapıyor, kuvvetli diye, inşâallah Kurban Bayramı'nda o haberleri alırım.

Bunları söylüyorum. Bazı yerlerde bu konuşulmuş. Kardeşlerimiz, ihvanımız toplanmışlar, vaad etmişler; ama vaadlerini verenler, tüm söyleyenlerin ancak üçte biriymiş... Halbuki;⁹

الْوَعْدُ كَالدَّيْنِ

(*El-va'dü ke'd-deyn*) “Vaad etmek borç gibidir.” Borcunu vermeyenin de Allah namazını, orucunu, ibadetini kabul etmiyor. Borcunu ödemesini istiyor yâni...

E şimdi söz vermiş toplantıda, sonra yerine getirmemiş. Müessese kâğıt alamıyor, maaş veremiyor, telefon parası ödeyemiyor... Hizmet aksıyor.

⁹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.435, no:7263; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.349, no:6876; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.710, no:1719

Onun için hem vaad edenler vaadlerini versinler, hem de bu konuşmamla yeni duyan kardeşlerimiz desteklerini sağlasınlar, güzel bir müjdeyi bayrama hazırlasınlar; ben de böylece bir bayram hediyesi kazanmış olayım diye düşünüyorum.

Allah hepinizden razı olsun... *Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

19. 03. 1999 - Mekke

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü